برخی از نمادهای معناگرا

حال به اعدادی بیاییم که رسمپذیر نیستند. آنجا بشر همین کار را به شکل خیلی عالی انجام داده است. نقطه‌ای که شما نمی‌توانید نشانش بدهید را می‌خواهید چکارش کنید؟ با ترکیب نمادها هم که نمی‌توانید به‌صورت دقیق نشانش بدهید. آن می‌گوید حال که نمی‌توانم نشانش بدهم، مشکلی نیست؛ می‌گویم نقطه‌ی داریه؛ یعنی نقطه‌ای که نسبت محیط به قطر است. آن نقطه، حتماً روی محور هست. خب من نمی‌توانم به‌صورت دقیق نشانش بدهم، ولی بنا بر پیوستار، حتما هست و در مجموعه اعداد حقیقی، عدد پی حتماً موجود است و هرچند من نمی‌توانم نشانش بدهم، ولی حتماً هست. خب چطور آن را بگویم؟ با یک نماد معناگرا. می‌گویم عدد داریه؛ یعنی الآن خود نقطه را نشان ندادهام و خروجی یک تابع هم نشد، بلکه با یک اسم و شکلی آن را نشان میدهم؛ نشاندادن معنا، نه نشاندادن نفس نقطه روی محور. چند عدد هم به این صورت هستند. عدد e، عدد فی (?)، عدد ? ، به این صورت هستند. عدد ?، نسبت طلائی است. عدد e جذر طبیعی است. اینها اعداد بسیار مهم و پرکاربرد هستند، ولی رسمانپذیری هستند، یعنی شما نمی‌توانید نقطه آنها را روی محور نشان بدهید. قدرت نماد را عرض میکنم؛ بشر با نماد معناگرا اینها را میرساند. الآن ما عادت کردهایم و می‌گوییم عدد پی، حال شما عدد پی نگویید و بگویید عدد داریه. هر کسی هم به زبان خودش بگوید، بگوید. اگر از روز اول به جای عدد پی، همه عادت کرده بودیم و می‌گفتیم عدد داریه، انگلیسی‌زبانها که عدد داریه نمی‌گفتند، بلکه آنها می‌گفتند عدد «circle»؛ لغت خودشان را می‌گفتند؛ عین علامت جمع.

بنابراین در آن اعدادی که رسمانپذیری هستند، قدرت نماد به این صورت آشکار می‌شود که ما با یک نماد معناگرا آن را نشان میدهیم. حال بحث‌های ترکیبی آن می‌ماند، که در فضاهایی که ما با مدلول های ترکیبی مواجه هستیم، آنجا چکار کنیم؟ شبیه اینکه کل پیوستاری خط را و مجموعه اعداد حقیقی را بخواهیم نشان دهیم. با این توضیحاتی که الآن عرض کردم، مسیر این بحث باز می‌شود. منظورم این بود که در برگرداندن گزاره‌ها و واقعیات - تا محدوده‌ای که می‌توان گزاره باشد - قدرت نماد بسیار بالا است؛ با این انواعی که در نمادگذاری‌ها داریم. بنابراین در آینده اگر صحبت قدرت نماد شد، اینها را داریم.

والحمد لله رب العالمین

بازبینی #2
ایجاد شده 29 ژوئن 2025 14:58:33 توسط ... .
به روزرسانی شده 29 ژوئن 2025 15:27:37 توسط ... .